

STORTINGET

Innst. 428 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra justiskomiteen

Dokument 8:204 S (2025–2026)

Innstilling fra justiskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingrid Liland, Marius Langballe Dalin, Une Bastholm og Julie E. Stuestøl om rettigheter og trygghet for personer som selger sex

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå erfaringene med straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet. Utvalget skal utrede utilsiktede konsekvenser av bestemmelsene og håndhevingen av disse samt foreslå tiltak som kan styrke vernet mot utnyttelse og tvang, og sikre rettigheter og trygghet for personer som selger seksuelle tjenester.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen har uttalt seg om forslaget i brev av 17. april 2026. Brevet følger som vedlegg til innstillingen.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, June Trengereid Gruer, Erik Hager, Farukh Qureshi og Kristine Løfshus Solli, fra Fremskrittspartiet, Anette Carnarius Elseth, lederen Jon Engen-Helgheim, Finn Krokeide og Stian Storbukås, fra Høyre, Mahmoud Farahmand og Mari Holm Lønseth, fra Senterpartiet, Bent-Joacim Bentzen, fra Miljøpartiet De Grønne, Julie E. Stuestøl, og fra Kristelig Folkeparti, Hans Edvard Askjer, viser til Representantforslag 204 S (2025–2026) om rettigheter og trygghet for personer som selger sex.

Komiteen viser til at forslagsstillerne foreslår å nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå erfaringene med straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet. Forslagsstillerne oppgir at flere av bestemmelsene på dette området fører til økt utrygghet og skade for dem de var ment å beskytte, og at formålet med forslaget er å utrede om det har vært utilsiktede konsekvenser av bestemmelsene og håndhevingen av disse.

Komiteen merker seg at forslagsstillerne også etterlyser en oppfølging av anbefalingen i Straffelovrådet i NOU 2022:21, som foreslo å oppheve forbudet mot kjøp av sex.

Komiteen viser også til statsrådets svarbrev til justiskomiteen 17. april 2026 i forbindelse med behandlingen av representantforslaget.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet understreker at målet er at alle skal få leve frie og gode liv. Disse medlemmer

viser til at mange som selger sex, har store livsutfordringer og er sårbare for utnytting. Det er derfor viktig å sikre tiltak som hindrer utnytting og hjelper personer ut av prostitusjon. En viktig forutsetning for dette er et regelverk som stiller tydelige rammer når det gjelder sexkjøp og hallikvirksomhet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at kjøp av seksuelle tjenester ble kriminalisert i 2009 basert på et forslag fremmet av Stoltenberg II-regjeringen, se Ot.prp. nr. 48 (2007–2008) Om lov om endringer i straffeloven 1902 og straffeprosessloven (kriminalisering av kjøp av seksuell omgang eller handling mv.). Formålet med kriminaliseringen var både å bekjempe menneskehandel og å redusere etterspørselen etter seksuelle tjenester, slik at prostitusjonsmarkedet ikke vokser.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at formålet om å redusere etterspørselen etter seksuelle tjenester innebærer at regelverket ikke skal tilrettelegge for prostitusjon. Disse medlemmer viser videre til at deler av Straffelovrådets utredning om seksuallovbrudd ble fulgt opp i Prop. 132 L (2024–2025), og disse medlemmer deler departementets vurderinger og beslutning her om ikke å følge opp rådets forslag om å avkriminalisere kjøp av seksuelle tjenester fra voksne.

Disse medlemmer viser også til at en evaluering av forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester som ble foretatt i 2014, viste at kriminaliseringen hadde dempet etterspørselen og bidratt til mindre prostitusjon i Norge, se Rasmussen m.fl., Evaluering av forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester (2014). Disse medlemmer deler departementets vurdering av at det ikke har kommet frem nye argumenter i debatten som tilsier behov for en ny evaluering, og vil derfor ikke støtte representantforslaget.

Utfordringene som forslagsstillerne viser til at personer som selger sex, kan oppleve, mener disse medlemmer må møtes med tiltak på andre områder. Disse medlemmer vil også understreke viktigheten av at det føres en helhetlig politikk for å beskytte og støtte ofre for menneskehandel, og at regjeringens handlingsplan mot menneskehandel fremhever at innsatsen mot hallikvirksomhet og kjøp av seksuelle tjenester er vesentlig både for å avdekke menneskehandel og som ledd i å forebygge menneskehandel til prostitusjon og andre seksuelle formål.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet konstaterer at sexkjøpsloven og hallikparagrafen har hatt uønskede effekter, og viser til at partiet stemte imot loven da den ble behandlet.

Disse medlemmer har ikke tro på at et offentlig utvalg, med tilhørende byråkrati, er løsningen på de

problematiske følgene av dette lovverket. Disse medlemmer viser til at det ofte er alvorlig kriminell virksomhet tett knyttet til disse miljøene i Norge.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Miljøpartiet De Grønne viser til at kjøp av seksuelle tjenester har vært straffbart i Norge siden 2009. Selv om salg av sex er lovlig, er situasjonen for personer i prostitusjon preget av motstridende regler, uforutsigbar praksis og manglende helhetlig kunnskap.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til at erfaringer fra både personer som selger sex, organisasjoner og fagmiljøer viser at straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet og håndhevingen av disse har utilsiktede virkninger som at personer som selger sex, kan bli mer sårbare for organiserte kriminelle, utrygge boforhold, gjeldsproblemer, manglende tilgang til nødvendige banktjenester, digitalt utenforskap og svekket rettsikkerhet.

Dette medlem viser til at bankkonto, bankkort og BankID er nødvendig for å delta i samfunnet. Likevel erfarer flere personer som selger sex, å miste kundeforholdet sitt i banken, ofte begrunnet med hvitvaskingsregelverket – til tross for at Finanstilsynet åpner for alternative løsninger. Dette medlem viser til beslutning fra Finansklagenemnda mai 2026 som dokumenterer denne praksisen.

Dette medlem mener det er problematisk at mennesker som selger sex, påføres et digitalt utenforskap uten mulighet for å betale regninger, opprette depositumskonto, bruke Vipps og så videre.

Dette medlem viser til at straffeloven § 315 gjør det straffbart å leie ut lokaler som brukes til salg av seksuelle tjenester, også ved ordinær utleie, noe som medfører at personer som selger sex, kan kastes ut uten oppsigelsestid basert på mistanke hos utleier. Videre viser dette medlem til at bestemmelsen skaper konflikt med kommunens plikt til å skaffe bolig til personer som ikke klarer det selv, og illustrerer manglende samsvar i regelverket.

Dette medlem viser til at det er uavklart om inntekt fra salg av seksuelle tjenester er skattepliktig, men dokumentasjonskravene forutsetter identifisering av kunder som begår et straffbart forhold. Dette setter de som selger sex, i en umulig situasjon. Praksis i Skatteklagenemnda har vært skiftende, og Stortinget har aldri tatt stilling til om slik inntekt bør skattlegges, til tross for klare rettsikkerhetsutfordringer.

Dette medlem viser til at Høyesterett i 2017 avsa dom hvor flertallet mente at tapte inntekter etter ran ikke var erstatningsberettiget for de berørte personene som solgte sex, blant annet fordi prostitusjon anses uønsket av storsamfunnet. Mindretallet mente inntekt-

en var lovlig og burde ha vern som andre inntekter. Saken viser at dagens regelverk gir svak beskyttelse ved vold og overgrep for en spesielt utsatt gruppe. Dette medlem er bekymret for at dagens praksis bidrar til at personer som selger sex, er lettere ofre for ran, slik vi også har sett tilfeller av senest denne våren, og at grov kriminalitet mot denne gruppen ikke blir anmeldt, som følge av stigma eller manglende tillit til norske myndigheter.

Dette medlem viser til at Straffelovrådet i NOU 2022:21 Strafferettslig vern av den seksuelle selvbestemmelsesretten. Forslag til reform av straffeloven kapittel 26 anbefalte å fjerne kriminaliseringen av kjøp, blant annet fordi forbudet griper inn i seksuell selvbestemmelse og ikke er i tråd med skadefølgeprinsippet.

Dette medlem merker seg at Justis- og beredskapsdepartementet ikke har realitetsbehandlet dette rådet, og at statsråden i sitt svar til komiteen begrunner dette med funn i en rapport fra 2014 som omhandlet hvilken betydning kriminalisering av kjøp av sex hadde hatt for etterspørselen etter prostitusjon i Norge. Dette medlem vil da minne om at evalueringen fra 2014 ble gjenstand for betydelig kritikk fra ledende forskere på prostitusjonsfeltet fra blant annet Fafo og Universitetet i Oslo.

At dagens bestemmelser og regjeringens standpunkter tilsynelatende bygger på en tolv år gammel og metodisk svak rapport, og at det ikke er lagt til rette for nyere og mer relevante kunnskapsgrunnlag, er ifølge dette medlem svært problematisk. Dette medlem mener det bør være et viktig prinsipp at lover ikke skal føre til økt utrygghet og skade for dem de var ment å beskytte, slik som tilfellet er på dette feltet, og anser det som kritikkverdig at regjeringen, som til stadighet minner om viktigheten av grundige konsekvensutredninger, ikke ønsker å sikre et bedre kunnskapsgrunnlag om situasjonen for personer i prostitusjon over femten år etter at lovendringene trådte i kraft.

Dette medlem tar til etterretning at statsråden i sitt svar til komiteen uttrykker usikkerhet om «hvilket utgangspunkt forslagsstillerne selv tar», samtidig som forslagsstillerne tillegges et ønske om å «i større grad enn i dag (...) tilrettelegge for prostitusjonsvirksomhet, (...) normalisere prostitusjon ved å regulere virksomheten, og derved gjøre det enklere å kjøpe sex.» Dette medlem vil i den sammenheng fremheve at representantforslaget omhandler behovet for å styrke vernet mot utnyttelse og tvang og å sikre rettigheter og trygghet for alle personer som selger sex.

Dette medlem oppfatter at statsråden, i sitt svarbrev til komiteen, ikke anerkjenner utrygge boforhold, gjeldsproblemer, manglende tilgang til nødvendige banktjenester, digitalt utenforskap og svekket rettssikkerhet for personer i prostitusjon som utfordringer regjeringen bør forsøke å løse.

Dette medlem anerkjenner at det blant mennesker som selger sex, både er personer som er under åpenbar tvang, personer som gjør det frivillig, og personer som selger sex, i mangel på andre alternativer for å forsørge seg og sin familie. Dette medlem mener alle skal ha rett til seksuell selvbestemmelse, og at det er svært problematisk at dagens regelverk og praksis kan forsterke sårbarheten hos de som ønsker seg ut av prostitusjon.

Det bør være et viktig prinsipp, ifølge dette medlem, at lover ikke skal føre til økt utrygghet og skade for dem de var ment å beskytte, slik som tilfellet er på dette feltet. I lys av de negative konsekvensene skissert av forslagsstillerne mener dette medlem at det trengs en grundig gjennomgang av virkningen av straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet og håndhevingen av disse.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå erfaringene med straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet. Utvalget skal utrede utilsiktede konsekvenser av bestemmelsene og håndhevingen av disse samt foreslå tiltak som kan styrke vernet mot utnyttelse og tvang, og sikre rettigheter og trygghet for personer som selger seksuelle tjenester.»

Dette medlem understreker viktigheten av et tilgjengelig og tilpasset hjelpetilbud for personer som selger sex, for å sikre disse god helsehjelp, rettslig bistand og veiledning om deres rettigheter. Dette medlem mener det er svært problematisk at viktige hjelpetilbud usettes for budsjettkutt, og viser til at Høyre- og Venstrebyrådet i Oslo kommune kuttet 3,5 mill. kroner til Pro Senteret i 2026, som har betydd drastiske kutt i antall ansatte og lavterskeltilbudet for personer som selger sex. Dette medlem viser videre til kutt i Bergens prostitusjonsteam, som førte til at kommunen mistet kontakt med hele miljøer.

Dette medlem mener det bør sikres bedre og mer forutsigbare rammer for hjelpetiltak rettet mot personer som selger seksuelle tjenester, og fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen styrke lavterskel hjelpetilbud, retts hjelp og helsehjelp for personer som selger seksuelle tjenester.»

Dette medlem mener at det, uavhengig av politiske, moralske eller etiske ståsteder knyttet til fenomenet prostitusjon, er et mål at personer som selger sex, skal ha frihet fra diskriminering og utnyttning.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag til tiltak som kan gi økt beskyttelse mot diskriminering og utnyttelse for personer som selger seksuelle tjenester.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti støtter ikke nedsetting av et offentlig utvalg som foreslått i representantforslaget. Problemstillingene forslagsstillerne tar opp, er ikke uviktige, men slik forslaget er formulert, åpner det for å legalisere sexkjøp, noe dette medlem ikke støtter. Dette medlem vil isteden vise til at sexkjøpsloven har virket siden 2009 og igjen ble fornyet i 2015.

Dette medlem vil fremheve at det den siste tiden har vært flere nyheter om større halliknettverk som lokker hundrevis av kvinner til sexsalg i Norge. Ulike medier har avslørt flere tilfeller av omfattende salg av sex og seksuelle tjenester. Flere personer som selger sex og seksuelle tjenester, oppgir å være selvstendige, men bak annonsene skjuler det seg flere hemmelige nettverk som driver en form for moderne slaveri, som dessverre og fremdeles er blant de mest alvorlige menneskerettighetsbruddene. Slaveri kan her inkludere utnyttning av barn, kvinner og menn til å utføre arbeid og tjenester, spesielt seksuelle tjenester som sådan, ofte i sammenheng med vinningskriminalitet, salg av narkotika, tigging, bruk av vold, trusler og andre kontrollmekanismer.

Etter dette medlems syn burde forslaget isteden vært sentrert om styrking av lavterskel hjelpetilbud, rettshjelp og helsehjelp for personer som blir presset til salg av sex og seksuelle tjenester, for å bøte på denne meget alvorlige og uheldige økningen av moderne slaveri i Norge.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen styrke lavterskel hjelpetilbud, rettshjelp og helsehjelp for personer som selger sex og seksuelle tjenester, innenfor rammen av det gjeldende forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag til tiltak som kan gi økt beskyttelse mot diskriminering og utnyttelse for personer som selger seksuelle tjenester.

Forslag fra Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå erfaringene med straffelovens bestemmelser om kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet. Utvalget skal utrede utilsiktede konsekvenser av bestemmelsene og håndhevingen av disse samt foreslå tiltak som kan styrke vernet mot utnyttelse og tvang, og sikre rettigheter og trygghet for personer som selger seksuelle tjenester.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen styrke lavterskel hjelpetilbud, rettshjelp og helsehjelp for personer som selger seksuelle tjenester.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen styrke lavterskel hjelpetilbud, rettshjelp og helsehjelp for personer som selger sex og seksuelle tjenester, innenfor rammen av det gjeldende forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester og hallikvirksomhet.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:204 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingrid Liland, Marius Langballe Dalin, Une Bastholm og Julie E. Stuestøl om rettigheter og trygghet for personer som selger sex – vedtas ikke.

Oslo, i justiskomiteen, den 28. mai 2026

Jon Engen-Helgheim

leder

June Trengereid Gruer

ordfører

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Justiskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
26/1904 - JAA

Dato
17.04.2026

Dokument 8:204 S (2025-2026) Representantforslag om rettigheter og trygghet for personer som selger sex.

Jeg viser til representantforslag fra stortingsrepresentantene Ingrid Liland, Marius Langballe Dalin, Une Bastholm og Julie E. Stuestøl om rettigheter og trygghet for personer som selger sex.

Forslagsstillerne ønsker å «sikre rettigheter og trygghet for personer som selger seksuelle tjenester», og foreslår at et offentlig utvalg skal gjennomgå feltet. Det er vist til ulike utfordringer selgere møter, og videre påpekt at Straffelovrådet i NOU 2022: 21 foreslo å oppheve forbudet mot kjøp av sex. Forslagsstillerne etterlyser en oppfølging av anbefalingen. Det fremheves at straffebestemmelsene om sexkjøp og hallikvirksomhet fører til økt utrygghet og skade for dem de var ment å beskytte.

Jeg ser ikke behov for et offentlig utvalg som foreslått.

Jeg viser til Straffelovrådets vurderinger av bestemmelsene om prostitusjon i kapittel 35 i den nevnte utredningen. Her gis en ryddig fremstilling av de mange ulike hensyn som må avveies når lovgivning om prostitusjon skal fastsettes. Utredningen peker på at dagens regelverk dels tar sikte på å begrense prostitusjon, og dels å beskytte mennesker mot utnyttelse. Etter min oppfatning er dette et viktig utgangspunkt. Regelverket skal ikke tilrettelegge for prostitusjon. Her er det også grunn til å minne om at personer som selger sex er en mangfoldig gruppe, med mennesker som befinner seg i svært ulike livssituasjoner.

Det er uklart hvilket utgangspunkt forslagsstillerne selv tar. Det gis uttrykk for at straffelovens bestemmelser om sexkjøp og hallikvirksomhet var ment å beskytte personer som selger sex. Behovet for å begrense prostitusjon nevnes ikke. Det fremstår som om man i større grad enn i dag ønsker å tilrettelegge for prostitusjonsvirksomhet. Forslagsstillerne benytter blant annet begrepet «sexarbeidere» i sin omtale av de som

selger sex, noe som peker i retning av at man ønsker en utvikling mot å normalisere prostitusjon ved å regulere virksomheten, og derved gjøre det enklere å kjøpe sex.

Nærmere om forbudet mot kjøp

I proposisjonen som fulgte opp deler av Straffelovrådets utredning om seksuallovbrudd, ble det tatt uttrykkelig stilling til rådets forslag om å avkriminalisere kjøp av seksuelle tjenester fra voksne, se Prop. 132 L (2024–2025) side 13. Om dette uttales det:

«Straffelovrådets forslag om å avkriminalisere kjøp av seksuelle tjenester fra voksne er begrunnet i skadefølgeprinsippet og hensynet til den enkeltes seksuelle selvbestemmelsesrett, se NOU 2022: 21 punkt 35.3.3 side 248–250. Slik rådet ser det, er det ikke tilstrekkelig underbygget at det enkelte sexkjøp forvolder skade av en slik karakter at kriminalisering ikke kommer i strid med skadefølgeprinsippet. Rådet viser til at sexkjøp som foregår under tvang, eller som innebærer utnyttelse av noen som befinner seg i spesielt sårbare situasjoner, rammes av andre straffebestemmelser.

Kjøp av seksuelle tjenester ble kriminalisert i 2008 basert på et forslag fremmet av Stoltenberg II-regjeringen, se Ot.prp. nr. 48 (2007–2008) *Om lov om endringer i straffeloven 1902 og straffeprosessloven (kriminalisering av kjøp av seksuell omgang eller handling mv.)*. Formålet var dels å ramme kjøp av seksuelle tjenester fra ofre for menneskehandel og dels å bidra til å svekke rekrutteringen av nye kunder, for slik å hindre at prostitusjonsmarkedet stadig øker, se proposisjonen punkt 5.2.3 side 8. Det har ikke fremkommet argumenter som tilsier at departementet bør innta et annet standpunkt til spørsmålet. En evaluering av forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester som ble foretatt i 2014, viste tvert imot at kriminaliseringen hadde dempet etterspørselen og bidratt til mindre prostitusjon i Norge, se Rasmussen mfl., *Evaluering av forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester* (2014). Departementet vil derfor ikke gå videre med Straffelovrådets forslag om å avkriminalisere kjøp av seksuelle tjenester fra voksne.»

Vedrørende spørsmål om hvorvidt det er behov for et offentlig utvalg

Forslagsstillerne begrunner behovet for et offentlig utvalg med å nevne eksempler på områder der enkelte personer som selger sex kan møte utfordringer. Det gjelder blant annet banktjenester, skattespørsmål og boforhold. Det er viktig at de ulike sektorer i størst mulig utstrekning fører en forutsigbar praksis. Samtidig minner jeg om at ikke alle som selger sex ønsker åpenhet rundt virksomheten, eller å betale skatt av pengene de mottar. I land som regulerer prostitusjon, fortsetter derfor gjerne ulovlig virksomhet i stort omfang parallelt med lovlig virksomhet.

Ulemper som selgere møter er i hovedsak knyttet til halliklovgivningen, som har til hensikt å hindre tilrettelegging og organisering av prostitusjon. Det kan nevnes at Straffelovrådet ikke foreslo endringer i bestemmelsene om hallikvirksomhet. Straffelovrådet mente hallikbestemmelsene var egnet til å begrense prostitusjonsmarkedet, som et uønsket fenomen i samfunnet og som en arena for potensiell utnyttning.

Et bredt politisk flertall ser fortsatt prostitusjon som et samfunnsmessig onde, ikke minst fordi mange som selger sex har store livsutfordringer og er sårbare for utnyttning.

Det er derfor fremfor alt viktig å sikre tiltak som hindrer utnytting og å hjelpe personer ut av prostitusjon.

Politiet har en viktig rolle i innsatsen for å verne selgere mot tvang og utnytting.

Jeg viser i den forbindelse til regjeringens strategi mot menneskehandel, som ble lansert i 2025. Den fremhever at innsatsen mot hallikvirksomhet og kjøp av seksuelle tjenester er vesentlig både for å avdekke menneskehandel og som ledd i å forebygge menneskehandel til prostitusjon og andre seksuelle formål.

Strategien fastsetter derfor at politiet skal vurdere tiltak for å intensivere innsatsen mot organisert prostitusjonsvirksomhet, utarbeide retningslinjer for håndheving av forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester og hallikbestemmelsen som forebyggende tiltak mot menneskehandel. Politiet skal videre styrke samarbeidet med myndigheter og ideelle organisasjoner som gir bistand til antatte ofre for menneskehandel for å ivareta antatte ofres rettigheter og behov.

Da forbudet mot kjøp av sex ble innført, opprettet regjeringen samtidig en tilskuddsordning som i dag tildeler midler som skal motvirke at barn og voksne utsettes for menneskehandel, hjelpe mennesker ut av prostitusjon og redusere etterspørselen etter prostitusjon. Det gis blant annet støtte til organisasjoner som sikrer bo- og oppfølgingstilbud for ofre for menneskehandel, til rådgivning og oppsøkende virksomhet. Tilskuddsordningen er et viktig supplement til andre tilskuddsordninger og til de ordinære velferdstjenester, som støtter personer som selger sex grunnet et rusmiddelmissbruk eller andre utfordringer.

Arbeidet for å stanse menneskehandel og å hjelpe personer som utnyttes i prostitusjon er pågående, og vil fortsette. Jeg ser det ikke som hensiktsmessig å nedsette et offentlig utvalg med et mandat som foreslått av representantene.

Med hilsen

Astri Aas-Hansen

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur

